

[PRZYCHCIWSZY *ai*

N pl m pers przychciwszy.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: przychciwszy, przychciwy.

Trochę chciwy: Ludźie w nim [herbie Habdank] bywáli przychciwŹy. BielKron 1597 99.

ALKa